

til at forme udviklingen. Større og større dele af offentligheden har forstået eksperimenterende kunst. Kunstforeningerne rundt omkring i virksomhederne blomstrer, foredrag og instruktioner om kunst og museumsbesøg bugner – glædeligt. Jeg ved ikke, hvornår hr. Nødgaard sidst har været på et museum – det skylder han jo heller ikke mig regnskab for.

Nej, det mest rigtige, der er sagt i denne sal, sagde hr. Nødgaard: han fatter det ikke, og det er sandheden. Men så fik han jo også sagt, at de øvrige partier er sammenspiste. Jeg har endnu ikke hørt Fremskridtspartiets ordfører, men otte af Folketingets partier synes klart at være enige, at være af modsat opfattelse af den, som hr. Nødgaard giver udtryk for, og så er de ikke enige i hr. Nødgaards terminologi, men så er de sammenspiste.

Jeg vil gerne vide, om hr. Nødgaard en anden gang, når han måske stemmer sammen med et flertal af Folketinget, så også vil kalde det sammenspisthed, eller han kalder det for, at man er blevet enige om noget.

Jeg vil slutte med en reverens til ministeren, som tog denne forespørgsel alvorligt – ja, det er hun selvfølgelig også næsten forpligtet til, men alligevel må det have været en overvindelse. Det gjorde ministeren, og vi kan kun kontrasignere, hvad der dér blev sagt, og så er denne forespørgsel ellers en død and.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Det er til hr. Melchior's spørgsmål om, hvad der er kunst, og hvad der ikke er kunst. Det er ikke vores sag.

Så vil jeg sige, at så blev jeg da meget glad forleden dag, da jeg var til indvielse af Statens Museum for Kunst. Da jeg trådte ind i den store sal, hang der på en meget fremtrædende plads et stort, gammelt Wiltontæppe i persisk mønster, og det var fra loftet anbragt i en bambusstang. Der var ganske vist klippet sådan nogle strimler op i det, og det var den eneste forskel fra det, jeg har liggende derhjemme, som er tjenligt til udsmykning. Nu vil jeg så gerne spørge hr. Melchior: Er jeg så blevet ejer af et kunstværk, som er værdigt til at hænge op på Statens Museum for Kunst?

Hvis hr. Melchior tror, vi ikke går på kunstmuseer, så kan det altså godt hænde, at vi gør det, når vi bliver inviteret i hvert fald. Og dér blev jeg i hvert fald dybt skuffet over at se det, som Statens Museum for Kunst kalder kunst.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg vil lige sige til hr. Arne Melchior, at hvor meget eller hvor lidt jeg går på museum, er sådan set den her debat helt uvedkommende, men hvis jeg endelig skulle drage det ind i debatten, så kunne det jo godt være, jeg gik mindst lige så meget på museer, som hr. Arne Melchior gjorde.

Det forfærdeligste indlæg, vi har hørt her i dag, kommer netop fra CD ved hr. Arne Melchior, for han drejer debatten over på noget helt andet end det, vi skulle debattere i dag. Det er let, og det er billigt at stå og beskyldte Dansk Folkeparti for rindalisme, og jeg ved ikke hvad. Vi ville af med alle kunstbevillingerne, og hvad ved jeg. Det er slet ikke det, vi har rejst i dag. Vi har ene og alene rejst en debat om den måde, tingene administreres på, og hvorledes museumsledere og andre gode folk i sådan et lukket kredsløb kan foretage alle de dispositioner, de vil, for skatteydernes penge. Det er det, denne sag drejer sig om, og intet andet.

Nu kender jeg hr. Melchior fra andre debatter, mange debatter herinde. Man kan lide det eller ej, men hr. Melchior har det sådan, at hvis der bliver sagt noget, han ikke bryder sig om, så stiger blodtrykket næsten op over mikrofonkanterne her af bare forargelse. Jeg kan ikke forstå, hvorfor vi ikke kan føre en afslappet debat omkring tingene og så respektere, at andres synspunkter jo kan være lige så gode som ens egne. Jeg synes bare, at CD som de andre partier har vist en vis sammenspisthed her i dag.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det er ikke første gang, hr. Nødgaard har kommenteret mit blodtryk, men jeg kan da så oplyse, at hr. Nødgaard forstår sig lige så lidt på medicin som på kunst, og det vil sige noget. Det er ikke mere end 1 måned siden, jeg fik målt mit blodtryk, og jeg fik at vide, at det var som en 40-årigs, og jeg er snart 2 x 40, men tak for den venlige interesse for mit helbred.

Og så siger hr. Nødgaard, at vi snakker udenom. Vi vælger selv, hvad vi vil tale om, ligesom hr. Nødgaard vælger, hvad han vil tale om. Og jeg mener, at de andre ordførere er lige så kloge og lige så intelligente som hr. Nødgaard. Og jeg mener, at der er debatteret det, som forespørgslen lægger op til. Der er endda gjort rigelig meget ud af den. Hr. Nødgaard sagde noget om, at det skulle diskuteres i 3